719/05

Den 27. juni 2005 blev i sag nr. 64.110:

xxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxxxxx

mod

Nykredit Forsikring A/S
Anker Heegaards Gade 8
1780 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har parcelhusforsikring i Nykredit Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt vandskade.

Selskabet har afvist at yde erstatning under henvisning til, at sagen er forældet efter forsikringsaftalelovens § 29.

Det fremgår af sagen, at klageren i efteråret 1996 anmeldte en fugtskade på ejendommens gulv som følge af en rørskade. Forholdet blev anerkendt som en dækningsberettigende skade, og der blev indhentet en fugtanalyse, som bl.a. konstaterede fugtpåvirkning i værelser og køkken. På baggrund af fugtanalysen dækkede selskabet udbedring af gulvene i to værelser. Den 17/3 1997 indhentede selskabet en rapport fra Teknologisk Institut, som konkluderede, at køkkengulvet ikke var vandskadet. Således hedder det i rapporten bl.a.:

> "Det kan ses, at parketgulvet i køkkenet har været slebet og lakeret. Efter det oplyste er slibningen sket før vandskaden blev konstateret. Ved besigtigelsen blev der ikke fundet eller påvist fugtskader på parketstavene.
>
> …

For en sikkerheds skyld bør afgørelsen af, om gulvet i køkkenet er fugtskadet udsættes til afslutningen af fyringssæsonen, hvor damptrykket i konstruktionen ændres. Betonstøbning kan give fugtskader på parketgulvet nær støbningen."

Primo 2004 anmodede klageren om genoptagelse af sagen, idet der nu var konstateret en skade på køkkengulvet. Dette blev i skrivelse af 9/3 2004 afvist, idet selskabet fandt kravet forældet.

Klagerens advokat er utilfreds med selskabets afgørelse. I skrivelse af 25/5 2004 til nævnet påstår han selskabet forpligtet til at realitetsbehandle sagen. Til støtte herfor gør advokaten gældende, at klageren som følge af rapporten fra Teknologisk Institut ikke har haft kundskab om kravet og om, at det var forældet, ligesom forældelsesfristen var suspenderet, idet klageren har været i utilregnelig uvidenhed om sit krav, jf. § 3 i 1908-loven.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. I skrivelse af 1/7 2004 til nævnet anfører selskabet således:

"Den 5-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 regnes fra kravets forfaldstid uafhængig af sikredes viden.

Kravet er krav om dækning af rørbruddet og eventuelle følgeskader forårsaget af rørbruddet. Dette krav forfalder i sin helhed 14 dag efter, at selve det dækningsberettigede rørbrud er konstateret og opgjort.

Følgeskader efter rørbrud forældes i hvert fald 5 år efter 1997, hvor sidste udbetaling er sket. Dermed er kravet forældet, da vi modtager henvendelsen i 2004."

På forespørgsel fra nævnet om, hvordan fugtskaden har udviklet sig siden 1997, har klagerens advokat i skrivelse af 12/4 2005 anført:

"Min klient oplyser, at familien i løbet af de første 2 år efter Teknologisk Instituts rapport af 17. marts 1997 henholdt sig til Instituttets vurdering, hvorefter den omstændighed, at gulvet knirkede og at der kunne ske nedtrædning af not- og fjedersamlingerne, skyldtes mekaniske forhold og ikke fugt.

Efter den første 2 års periode kunne mine klienter imidlertid konstatere en langsom udvikling af skaderne såvel horisontalt som vertikalt, og der kan i dag konstateres niveauforskelle imellem gulvbrædderne på op til 1/2 cm i sammenføjningerne.

I løbet af de seneste 2 år er der yderligere sket det nogle steder, hvor gulvbrædderne - som er laminerede - støder op mod hinanden, at det øverste lag af brættet har sluppet underlaget. Mine klienter er af den bestemte opfattelse, at heller ikke dette forhold kan skyldes mekaniske omstændigheder, men må være en følge af den fortsatte fugtpåvirkning."

Nævnet udtaler:
Efter det oplyste må nævnet lægge til grund, at en udvikling i skaderne på parketgulvet i køkkenet har kunnet konstateres og krav rejses ca. 2 år efter Teknologisk Instituts rapport af 17/3 1997.

Nævnet må herefter give selskabet medhold i, at forældelse efter den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 er indtrådt forud for klagerens henvendelse om sagens genoptagelse primo 2004.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann